

ע"פ 7764/16 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בבית המשפט העליון

ע"פ 7764/16

לפני:
כבוד השופט ע' פוגלמן
פלוני

המעורר:

נגד

1. מדינת ישראל
2. פלונית

המשיבות:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (כב' השופטים ג' נויטל, מ' יפרח, ג' רביד)
בתפ"ח

21.9.2016 מיום 47390-02-14

ח' בתשרי התשע"ז (10.10.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד ישר יעקובי

בשם המבקש:

עו"ד סיון רוסו

בשם המשיבות:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בן 22 חודשים שנגזר על המבקש לאחר הרשעתו בעבירת אינוס ובעבירה של מעשה מגונה (שלושה מקרים) במהלך עבודתו כמעסה.

1. המבקש הורשע ביום 15.5.2016 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים ג' נויטל, מ' יפרח וג' רביד) בביצוע

עמוד 1

עבירות מין - אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ומעשה מגונה (שלושה מקרים) לפי סעיף 348(ב) לחוק במתלוננת בעת שהעניק לה עיסוי בספא שבו עבד. בגזר הדין עמד בית המשפט על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות - כבוד האדם, הזכות לאוטונומיה על הגוף, הזכות לביטחון אישי והאמון שרוחש מטופל למטפלו. נקבע כי גם אם מעשי המבקש אינם מצויים ברף העליון של עבירות המין, המבקש פגע באופן ישיר ובוטה בזכות המתלוננת לאוטונומיה על גופה שכן המעשים נעשו שעה שהמבקש העניק לה עיסוי. צוין כי הענקת שירות מסוג זה מחייבת דרגה גבוהה של נאמנות לעיקרון של כיבוד הזולת, משום שהמטופלים - על דרך הכלל - מצויים במצב פגיע ביותר. בית המשפט עמד על הנזק החמור שגורמות עבירות המין לקורבנותיהן בכלל; ועל הנזק החמור שנגרם למתלוננת בנסיבות העניין. לאחר שסקר את הפסיקה הנהוגה במקרים דומים העמיד בית המשפט את מתחם הענישה בעניינו של המבקש על 18-32 חודשי מאסר בפועל; וקנס בסכום של 3,000-10,000 ש"ח. בבואו לגזור את עונשו של המבקש בגדרי המתחם שנקבע צוין בית המשפט את העובדה שהמבקש לא נטל אחריות על מעשיו; ואת העובדה שניהל את משפטו עד תום. מנגד, בית המשפט זקף לזכות המבקש את גילו המבוגר (כ-57); את עברו הנקי; את העובדה שלמבקש בן בגיר המסתייע בו לשם קבלת טיפול רפואי; ואת עדי ההגנה שהעידו על אופיו החיובי. בנתון לכל האמור, נגזר עונשו של המבקש בגדרי המתחם על 22 חודשי מאסר לנשיאה בפועל; מאסר על תנאי, כמפורט בגזר הדין; ופיצויים למתלוננת בסכום של 25,000 ש"ח.

ביום 21.9.2016 הורה בית המשפט המחוזי על עיכוב ביצוע גזר הדין בעניינו של המבקש עד ליום 13.10.2016, בכפוף להפקדת ערבויות וקביעת תנאי שחרור.

2. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין ובצדו בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר עליו ותשלום הפיצוי - היא הבקשה שלפניי. לדברי המבקש, יש לעכב את ביצוע העונש בעניינו עד להכרעה בערעור, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה. נטען כי נימוקי הערעור שהגיש המבקש טובים, שכן המבקש מערער הן על הכרעת הדין, הן על גזר הדין. במישור הכרעת הדין נטען כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שלא התייחס לסתירות מהותיות בעדותה של המתלוננת; וכשקבע כי עדות המבקש אינה מהימנה. עוד צוין כי תקופת המאסר שהושתה על המבקש קצרה יחסית - 22 חודשי מאסר בלבד - כך שקיים חשש כי המבקש יישא במרבית עונשו בטרם תתקבל ההכרעה בערעור. לכך הוסיף המבקש את נסיבותיו האישיות המצדיקות עיכוב ביצוע - גילו (57); העובדה שהוא נעדר הרשעות קודמות; והעובדה שהתייצב לכל הדיונים במשפטו ואין חשש כי לא יתייצב להמשך ההליכים בעניינו. אשר לפיצויים - מבקש המבקש לעכב את תשלומם, נוכח סיכויי הערעור, הטובים לשיטתו.

3. במסגרת דיון שהתקיים לפניי טען המבקש כי הוא סובל מבעיות רפואיות שונות; וכי כניסתו למאסר עלולה לפגוע בבריאותו. המבקש טען כי בתקופה הקרובה קבוע לו תור לבדיקה רפואית נוירולוגית. בשים לב לכך, הוריתי כי המבקש יעדכן עד ליום 8.11.2016 בדבר תוצאות הבדיקה הרפואית; וכי בנסיבות אלו יעוכב מאסרו עד למתן החלטה אחרת. עוד הוריתי כי דיון בערעורו של המבקש ייקבע עד לחודש אפריל שנת 2017. להודעה שהוגשה מטעם המבקש צורף אישור רפואי שממנו עלה כי הבדיקה הנוירולוגית נמצאה תקינה. בצד האמור נטען כי הוא זקוק לפרק זמן נוסף כדי להשלים את הבירור הרפואי; וכי בתקופה הקרובה הוא צפוי לעבור בדיקות רפואיות נוספות ובכללן בדיקה אורתופדית. לפיכך טען המבקש כי יש להורות על עיכוב מאסרו.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ושקלתי את טענות הצדדים שנשמעו בדיון לפניי, לא מצאתי להיעתר לה. כידוע, נקודת המוצא היא כי לנאשם שהורשע בפלילים לא עומדת עוד חזקת החפות ועליו לשאת בעונש באופן מידי (ע"פ 1074/14 משייב נ' מדינת ישראל,

פסקה 6 (7.3.2014)). לכלל האמור נקבעו בפסיקה חריגים, שלפיהם בנסיבות מסוימות ניתן לעכב ביצועו של עונש מאסר, וזאת כתלות באיזון שבין השיקולים שנקבעו בעניין שוורץ שהם חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שהושתה על המבקש; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו במהלך המשפט; וכמו כן נסיבות אישיות ייחודיות לעניינו של המבקש (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000)). יישום שיקולים אלה בעניין שלפניי מוביל לדחיית הבקשה. מבלי לנטוע מסמרות, עיון בערעור שהגיש המבקש מעלה כי הוא עוסק בעיקרו בתקיפת ממצאי מהימנות, שכידוע אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בהם (ע"פ 9409/09 בן יהודה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (29.11.2009)). בצד זאת, הדיון בערעור נקבע ליום 6.4.2017, ועל כן, גם אם יתקבלו טענותיו של המבקש לעניין אורך תקופת המאסר בפועל – ואיני מביע עמדה בעניין – אין הוא צפוי לשאת במרבית תקופת מאסרו באופן שייתר את שמיעת הערעור (ע"פ 54/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (11.1.2011)). אכן, עברו של המבקש נקי והוא התייצב לכל הדיונים בעניינו, אך לא מצאתי – באיזון הכולל – כי יש באלה כדי להצדיק חריגה מהכלל האמור מעלה. לא נעלם מעיני מצבו הרפואי של המבקש, אולם – כעולה מהתיעוד הרפואי שהוגש לעיוני – דומה כי אין מניעה שהמבקש יחל לשאת בתקופת מאסרו; וכי ככל שיידרש, הוא יקבל שירות רפואי מאת הגורמים המוסמכים לכך בשירות בתי הסוהר.

סוף דבר: הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 27.11.2016 עד השעה 11:00 בבית סוהר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787336 או 08-9787337.

ניתנה היום, ח' בחשון התשע"ז (9.11.2016).

ש ו פ ט